

Sürgünüm

— nazlı can · 13 Haziran 2011

Sürgünüm

Kıyılarında dolaştım ey yar
Kanat çırpınırlarım vurur gölgene
Geceden kalma hayaller,
Devrik cümleler girdabında.
Umut dediğim ne varsa kırdım kalemini
Dikiş tutmayan bir elbiseydi ömrüm
Tekliyor artık
Yad ederken seni
Kaldırmıyor gönlüm sensizliği
Taşlar oturmuş içime sevmiyorum geceleri
Karanlıklar boğuyor beni
Boşansa kirpiklerimdeki sağanak
Seller bassa gurbeti
Yaralı mektupla emanetimi taşısa güneş
Kesişmeyen yollara ektiğim hasretimi getirse
Her gün batımında yollarım
Biraz çılgınım işte...
Hesap soruyorum kendime
Ağırlaşan başımı alıyorum avuçlarıma
Asırları devirirken gece
Saçlarına aklar düşüyor senli anılarda
Yazmak istiyorum seni
Kalem elimde can çekişirken
Çarpıyor asi rüzgarla sensizlik
Yarım yamalak aklımla çırpınıyor ruhum
Avuçlarımda biriktirdiğim direnişse
Yüreğimde kopan ihtilallerin sebebi,
Şimdi kimsesiz silüetlerini saklayan gözlerine ...
Işıkları söndü şehrimin
Serzenişim yokluğuna anla ...